

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LXVI. De tollendis conventiculis haeticorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ritate temporum, qua divino beneficio fruimur, ut qui cum bona spe ac fiducia vitam agunt, ab omni inordinato errore ad rectum tramitem, à tenebris ad lucem, à vanitate ad veritatem, à morte denique ad vitam traducantur. Atque ut hujus remedii vis ac virtus necessaria sit, cuncta uti jam diximus superstitionis vestrae conciliabula, id est, omnium haereticorum oratoria, si tamen oratoria dici debent, sine ulla contradictione ipsis adempta, Catholicae Ecclesiae incunctanter tradi praecipimus: reliqua autem loca publico adjudicari; nec ullam deinceps eo conveniendi licentiam vobis relinquere. A deo ut à praesenti die, nullo profus in loco tam publico quam privato, illegitimi vestri coetus audeant convenire. Proponatur.

CAPUT LXVI.

Quomodo nefaris libris apud haereticos reperitis, plurimi eorum ad Catholicam redierint Ecclesiam.

Hoc igitur modo haereticorum cubilia Imperiali praeepto dissipata sunt, & ferae ipsae, id est, impietatis illorum auctores in fugam acti. Eorum vero qui ab istis decepti fuerant, alii quidem Imperatoris minis perterriti, spurio quodam & adulterino sensu in Ecclesiam irreperunt, pro tempore calide dissimulantes. Nam quoniam libros eorum perquiri lex jubebat, quicumque vetitis artibus operam dabant, deprehendebantur. Quam ob causam simulatione utebantur, cuncta agentes ut salutem sibi compararent. Alii vero sincere atque ex animo ad spem meliorum transfugerunt. Porro Ecclesiarum Antistites in utroque sollicita inquisitione facta, eos quidem qui ovium pelibus obtecti simulanter accedere tentarent, procul abigebant. Eos vero qui sincere id agerent, aliquanto tempore exploratos, post idoneam probationem in numerum eorum qui ad sacros conventus admittebantur, retulerunt. Et hoc quidem modo cum abominandis haereticis agebatur. Ceterum ii qui nullam in dogmatibus suis impietatem praeferrerent, sed quorundam schismaticorum culpa à communi societate sejuncti essent, sine mora in Ecclesiam sunt admissi. Hi ergo gregatim tan-

Α διχόνοια. πρέσβι γδ τῆ ἡμέτερα μακαριῶ
 ἡς ἀπολαύομεν σὺ Θεώ, το τας ἐπ ἐπι
 ἀθαγαῖς βιεντας, δπό πάσης ἀτάκτες π
 εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν. δπό τὰ σκοτεινὰ ἐπ το
 δπό μαλαυότητος εἰς τὴν ἀλήθειαν. δπό τ
 τε πρὸς σωτηρίαν ἀγέας. ἰσπερ ὅ τῆς
 πείας, αὐτῆς Ἐ ἀναγκαίαν ἤρως, αὐτῆς
 πρὸς ἐλάξαρν καθὼς προσηρῶν. Ἐπι
 τὰ τ δεισοδαμονίας ὑμῶν συνένδρα, πο
 Φημι τῶν ἀφείκων τας ἐκκτηρίους, αἰε ἐπι
 εἰς ὀνομάζεν οἴκας παροσηκεί, ἀφαιρέ
 ἀναληρρήτως, τῆ καθολικῆ ἐκκλησία γ
 νος ἰσπερ θέσσεως ἁδῶ ἀδὸ θῆναι, τας
 πρὸς τοῖς δημοσίοις παροσηκείναι, κ
 ὑμῶν εἰς τὸ ἐξῆς Ἐ σωμαλα γέν ἐμαρ
 λειφθῆναι. ὅπως ἐκτ ἐνεσώσης ἡμέρας, αἰ
 δεινὸ τὸ πάμῃ τε δημοσίῳ μῆ τ ἰδ
 ἀθέμιτα ὑμῶν συστήματα ἀδροειδῆ
 ση. παροσηκείτω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΣ.

Ὅπως βιβλίον ἀδελφῶν παρ' αὐτοῖς ἐπιβιβῆται, ἰσπερ
 παρ' αὐτοῖς εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ἀπέστειλεται.

Οὕτω μὲν τὰ τῶν ἐτεροδόξων ἐπινοήματα, βασιλικῶ πρὸς ἀγματο ἀδελφῶν
 ἠλαυόνό τε οἱ εἴητες, οἱ τε τῆς τεταυόστ
 βείας ἐξάρχοντες. τῶ δ' ἰσπερ τῶν ἡπαται
 οἱ μὲν νόθω φρονηματι, βασιλικῆς ἀπει
 φόβω, τῶ ἐκκλησίαν ἰσπερ δύνοντο, τὸ κα
 καίρειων δόμοι. ἐπεὶ ὅ κ' διερωθῆναι τῶ
 δρῶν τὰς βιβλίας διηγόρευεν ὀνόματι. ἰσ
 τὸ τότε ἀπειρημένως οἱ κακοτεχνίας με
 ἔδη χρεων, πᾶντ ἔπρασπον, εἰρωνεία τῶ
 τηρίαν ποιεζόμενοι. οἱ δὲ, κ' σὺν ἀληθειᾶ
 πελογοματῶν ἰσπερ ὁμογεν Ἐπι τὴν τὰ κ
 ἐλπίδα. τῶν ὅ τῆν διακρίσιν οἱ τῶν ἐκ
 σῶν πρὸς ἄλλοι σὺν ἀκερδέα ποιέμενοι, τ
 μὲν Ἐπιπλάσως προσηκείναι πειρωμένως, μα
 κρᾶν πα τοῖς προβάτων κατόως ἐκρυπτο
 ἀπέπεμπον. ἰσπερ ὅ ἄνυχῆ καθαρὰ ἔτετο
 τῶνας, δοκιμάζοντες χρεων, μῆ τῆν αἰ
 διάπειραν τῶ πλήθει εἰσαγομένων κα
 ταῦτα μὲν οὖν Ἐπι τῶν δυσφημῶν ἰσπερ
 ἔξων ἐπράπητο τας δὲ γε μὴδ' ἐν δι
 δομάτων διδασκαλία φέροντας, ἀλλ' ὅ
 κοινῆς ὀμηγύρεως ἀνδρῶν χρισματικῶν
 διεσώτας, ἀμελήτως εἰσεδέχοιτο. οἱ δὲ ἰσπερ

ἡ δὲ ὡσαύτως ὁ δὲ ἀποικίας ἐπανόητες, τὴν αὐτὴν ἀπελάσαντο πατριδα, καὶ τὴν μητέρα τὴν ἐκκλησίαν ἐπεγνώσκον. ἡς ἀποπλασθέντες, χερόνοι σωῦν φροσύνη καὶ χαρὰ τὴν εἰς αὐτὴν ἐπάγον ἐποιεῖν. ἦν ἐτότε τὰ ἕκκοι καὶ σώματα μέλη, ἡ ἀρμονία συνήθητο μὴ μόνον τῆς καθολικῆς τῆς Θεῆς ἐκκλησίας εἰς αὐτὴν συναρμυμένη διέλαμπε, μηδ' αὐτῆς αἰρέσεως συνηματός, μηδ' ἰσχυριστικῆς λειπομένης, καὶ τότε ὁ μόνος τῆς μεγάλης καλοεθώματος, μόνος τῆς πρώτης τὴν αἰτίαν ὁ τῆς Θεῆς μεμνημένος βασιλεὺς ἐγράφετο.

quam ex peregrina regione redeuntes, patriam suam postliminio recuperarunt, matremque Ecclesiam agnoverunt. A qua cum diutissime aberrassent, tandem lati atque hilares post longum temporis spatium ad eam remeabant. Totius ergo corporis membra communi inter se vinculo jungebantur, & una compages coalescebat. Solaque Catholica Dei Ecclesia, apte sibi cohaerens refulgebat; nullo aut haereticorum aut schismaticorum collegio usquam gentium relicto. Atque hujus praecleari facinoris, solus omnium qui unquam exstiterunt Imperator noster Deo acceptissimus, auctor fuit.

ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ.

- α' Ὅπως δωρεαῖς καὶ ἀποδοχαῖς ἀξιομάτων ἐτίμα τὰς πλείους.
- β' Συγχώρησις τῆς τετάρτης μέρας τῶν κήσεων.
- γ' Ἐξισώσεις τῶν βεβαρημένων κήσεων.
- δ' Ὅποιοις ἐν χρηματικαῖς δίκαις ἠτήθησιν, αὐτὸς δὲ οἰκείων ἐχαίριζε.
- ε' Σκυθῶν ὑπόταξις, διὰ τῆς σημείας τῆς σαυρῆς τῆς ἑσπέρης ἡμῶν νικηθέντων.
- ς' Σαυρημαθῶν ὑπόταξις, ἀποφάσει τῶν δέλων ἐπαναστάσεως.
- ζ' Βαρβάρων διαφόρων πρὸς ἐβραῖα, καὶ δωρεαὶ παρ' αὐτῶν.
- η' Ὅτι καὶ πρὸς ἐβραῖα μὲν τῶν Περσῶν βασιλεῖ, ἀπὸ τῶν ἐκείνους χριστιανῶν ἐγράψεν.
- θ' Κωνσταντῆς Ἀγγύς πρὸς Σαπώριον τὸν βασιλέα Περσῶν, ὁμολογῆσαι εἰς Θεὸν καὶ Χριστὸν ἐυσεβέστα.
- ι' Ὅτι καὶ εἰδώλων, καὶ περὶ Θεῶν δοξολογίας.
- ια' Ὅτι καὶ τυραννῶν ἡ διακλιῶν, ἡ ἀπὸ Οὐαλεριανῆς αἰχμαλωπιθέντων.
- ιβ' Ὅτι τῶν μὲν διακλιῶν εἶδε τὰς πτώσεις. ἐνθυμεί ὅτι καὶ διὰ τὴν τῶν χριστιανῶν εἰρήνην.
- ιγ' Παρακλήσεις ὡς τε παρ' αὐτῶν χριστιανῶν ἀγαπᾶν.
- ιδ' Ὅπως χριστιανοῖς μὲν ἦν εἰρήνη, ἀπὸ δὲ τῶν Κωνσταντῆς πρὸς δουχῶν.
- ιε' Ὅτι καὶ ἐν νομισμασὶ καὶ ἐν εἰκόσιν ὡς ἐν χόρδον ἑαυτὸν ἐχάραξεν.
- ις' Ὅτι ἡ ἐν εἰδώλοις εἰκόνας αὐτῶν θεῖναι, νόμῳ διεκώλυσεν.
- ιζ' Ἐν Παλατίῳ πρὸς δουχῶν, καὶ θεῶν γραφῶν ἀναγνώσεις.
- ιη' Τῆς κυριακῆς τὴν ἡμέραν καὶ ἀσκαθῆς, νομοθεσία τιμᾶν.
- ιθ' Ὅπως καὶ τὰς ἐθνικὰς στρατιώτας ἐν κυριακαῖς ἐυχασθὲν πρὸς ἐτάξεν.
- κα' Ἐυχῆς ῥήματα στρατιώταις ὑπὸ Κωνσταντῆς δοθείσης.
- καβ' Ἐν τοῖς τῶν στρατιωτῶν ὅπλοις σημεῖα ἕξ σαυρῆς τῆς ἑσπέρης.
- καγ' Σπυδὴ πρὸς δουχῆς, καὶ τιμὴ τῆς Πάχας ἑορτῆς.
- καδ' Ὅπως εἰδωλολατείαν μὲν ἐκώλυσε, μαρτυρᾶς δὲ καὶ ἑορτῆς ἐτίμα.
- καε' Ὅτι τῶν ἐξ ὧν πραγμάτων ὡσαύτως Ἐπίσκοπον ἑαυτὸν εἶπεν εἶναι.
- κας' Ὅτι περὶ κωλύσεως θυσιῶν καὶ τελετῶν καὶ μονομαχιῶν, καὶ τῶν τοπρῶν ἀκολάσεων τῆς Νείης.
- κας' Νόμος ἕκτος ἀτέκνων ὄντος δόρθωσις, ἐτιμᾶς δὲ καὶ περὶ διαθηκῶν ὁμοίως δόρθωσις.
- καζ' Ὅτι χριστιανὸν μὲν Ἰσραελοῖς μὴ δαλεῦεν, τῶν δὲ σωδῶν βεβαίως τὰς ὁρᾶς εἶναι ἐνομοθέτει, καὶ τὰ λοιπὰ.
- καη' Ἐκκλησιαῖς δωρεαῖς, παρθενοῖς τε καὶ πένησι διαδόσεις.

